

Laomäen Uutiset

Laomäen Uutiset, Oripään Mäkimattilat -sukuseuran epävirallinen uutislehti jo vuodesta 2025!

LAOMÄEN UUTISET

Edessäsi on Oripään Mäkimattilat -sukuseuran uuni-
tuore virallisen epävirallinen uutislehti, joka
ilmestyy säännöllisen epäsäännöllisesti, ja pitää
sisällään asiaa ja asiaa asian vierestä.

Oripään Mäkimattiloitten sukuseura
tekee tutustumismatkan Väinö Linnan
reitille Pentinkulmalle Urjalaan
lauantaina 5.9.2026.

Lisätietoja kerrotaan myöhemmin,
laita päivä kalenteriin!

JUHANNUSRUNO

Juhannus

Lupiini, horsma ja matara!
On kaunein tää kulkijan puutarha.
Noin varpaillaan hiipii aamunkoitto.
On hiljaista nyt. Ei helise soitto.
Kuin sadussa viheriöi maa kasteinen.
Voin kuiskata sille:
"Olen onnellinen, jos toivoisin jotain,
kai saada voin sen:
olkoon juhannus Sinulle unensuloinen."

Kyösti Mäkimattila

TOISINTOJA ORIPÄÄSTÄ

"No tottakai kuississiin, sanoi Loimaan
tilikka, kun Kosken pojalta pusun sai."

Tuula Rintala

SEURAAVASSA NUMEROSSA

- Jouluku 2026
- Jatkokertomuksen seuraava osa

ETSITÄÄN

Laomäen Uutiset etsii jäseniä toimitus-
kuntaan. Ilmoita itsesi osoitteeseen
laomaenuutiset@gmail.com

JATKOKERTOMUS

Kapioarkun tarina (1/2)

Elettiin vuotta 1910. Suutari Kalle Vihtori
Läntinen (s. 1882) oli päättänyt mennä naimisiin.
Kohteena oli loimaalaisen torpan tytär Lempi Maria
Poistio (s.1890). Kalle oli Huittisten poikia,
Oripäähän ajautunut ja toimielias suutari. Valmiina
oli talokin. Ei huono diili torpan tytölle.

Tarina ei kerro, miten Kalle Lempinsä löysi -
puhemies kautta vai markkinoilta kenties. Joka
tapauksessa naimiskauppaa pidettiin hyvänä. Lempi
oli parikymppinen nainen ja tuskin tiesi, että
Oripäässä oli jo kaksi lasta ja hylätty lasten
äiti. Elämältä ei odotettu ihmeitä, mutta ei
sentään kaikkea sitäkään, mitä oli tulossa.

Tapojen mukaan morsiamelle hankittiin kapioarkku.
En tiedä kapioiden määrää enkä laatua. Lempin isä
hankki arkun, nosti sen käsikärjille ja työsi sen
Oripäähän. Matkaa oli parikymmentä kilometriä.

Kerrotaan, että kun morsiuspari ajoi
hevostärryillä Loimaan kirkolta Oripäätä kohti,
tien varsille oli kerääntynyt ihmisiä katsomaan.
Uskon sen. Kaikki ei ollut juhlaa joka päivä.

Entä. Miten kaiken koki se toinen nainen - hylätty
äiti kahden lapsensa kanssa. Tuskin ilolla. Vaikka
pienellä paikkakunnalla kaikki tiedettiin, siitä
ehkä vain kuiskailtiin. Minulle isoisäni tekoset
paljastuivat vasta muutama vuosi sitten, kun
yllätysserkkuni Antti minulle soitti. Milloin ne
selvisivät Kallen naisille? Molemmille se oli
varmasti trauma - omalla tavallaan.

Lapsuudestani muistan nähneeni isoäitini
morsiuspuvun yläosan. Se oli seitinohutta,
luonnonvalkoista villakangasta - hienoa ja
herkkää. Valitettavasti myöhemmin pilattu pesussa.

Kun kapina syttyi, suutaria tarvitsevat punaiset
nappasivat Kallen joukkoihinsa. Sotimisen loputtua
hävinneet passitettiin vankilaan. Huoltopuolella
Kalle oli nimitetty varusmestariksi ja kuului siis
päälylystään. Siksi hänet vapautettiin vasta vuonna
1920.

Merja Hirvonen

(Jatkuu seuraavassa numerossa.)

